

Съвет на
Европейския съюз

Брюксел, 17 ноември 2023 г.
(OR. en)

15637/23
ADD 1

Междуетноститутуционално досие:
2023/0403(NLE)

POLCOM 278
FDI 32

ПРЕДЛОЖЕНИЕ

От:	Генералния секретар на Европейската комисия, подписано от г-жа Martine DEPREZ, директор
Дата на получаване:	17 ноември 2023 г.
До:	Г-жа Thérèse BLANCHET, генерален секретар на Съвета на Европейския съюз
№ док. Ком.:	COM(2023) 708 final - ANNEX
Относно:	ПРИЛОЖЕНИЕ към Предложение за Решение на Съвета относно позицията, която трябва да се заеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет по ВИС, създаден съгласно Всеобхватното икономическо и търговско споразумение (ВИС) между Канада, от една страна, и Европейския съюз и неговите държави членки, от друга страна, във връзка с приемането на решение за тълкуване на член 8.10, приложение 8-А, член 8.9, параграф 1 и член 8.39, параграф 3 от ВИС в съответствие с член 26.1, параграф 5, буква д) от него

Приложено се изпраща на делегациите документ COM(2023) 708 final - ANNEX.

Приложение: COM(2023) 708 final - ANNEX

ЕВРОПЕЙСКА
КОМИСИЯ

Брюксел, 17.11.2023 г.
COM(2023) 708 final

ANNEX

ПРИЛОЖЕНИЕ

към

Предложение за Решение на Съвета

относно позицията, която трябва да се приеме от името на Европейския съюз в рамките на Съвместния комитет по ВИТС, създаден съгласно Всеобхватното икономическо и търговско споразумение (ВИТС) между Канада, от една страна, и Европейския съюз и неговите държави членки, от друга страна, във връзка с приемането на решение за тълкуване на член 8.10, приложение 8-А, член 8.9, параграф 1 и член 8.39, параграф 3 от ВИТС в съответствие с член 26.1, параграф 5, буква д) от него

ПРИТУРКА

Проект на
РЕШЕНИЕ № [.../...] НА СЪВМЕСТНИЯ КОМИТЕТ ПО ВИТС
от [...] година
**за тълкуване на член 8.10, приложение 8-А, член 8.9, параграф 1 и член 8.39,
параграф 3**

СЪВМЕСТНИЯТ КОМИТЕТ ПО ВИТС,

като взе предвид член 26.1, параграф 5, буква д) от Всеобхватното икономическо и търговско споразумение (ВИТС) между Канада, от една страна, и Европейския съюз и неговите държави членки, от друга страна,

като взе предвид Решение № 2/2021 на Съвместния комитет по ВИТС от 29 януари 2021 г.,

като припомня общото разбиране, изразено в раздел 6 от Съвместния тълкувателен инструмент,

за да внесе допълнителна яснота в намеренията на страните съгласно глава 8 във връзка с член 8.10 (Справедливо и равноправно третиране) и приложение 8-А (Непряко отчуждаване), член 8.9, параграф 1 (Инвестиционни и регулаторни мерки) и член 8.39, параграф 3 (Окончателно решение),

РЕШИ:

1. Справедливо и равноправно третиране

За по-голяма яснота се уточнява, че член 8.10 се тълкува, както следва:

- а) списъкът на елементите в член 8.10, параграф 2 е изчерпателен;
- б) жалба във връзка с отказ от правосъдие съгласно член 8.10, параграф 2, буква а) изисква предварително изчерпване на средствата за правна защита на местно равнище, освен ако няма обосновано достъпни средства за правна защита на местно равнище, за да се осигури ефективна правна защита, или средствата за правна защита на местно равнище не предвиждат приемлива възможност за такава защита.

Когато определя дали има отказ от правосъдие, Съдът следва да има предвид, че не е апелативен съд по отношение на решенията на националните съдилища и не следва да участва в разглеждането им по същество;

- в) за да са налице отказ от правосъдие и съществено нарушение на изискването за справедлив процес по смисъла на член 8.10, параграф 2, букви а) и б), трябва да е налице неправомерно и недопустимо процесуално поведение в съдебни или административни производства, което не отговаря на основните международно приети стандарти за правораздаване и справедлив процес и което силно накърнява или изненадва съдебната етика, например неоснователен отказ на достъп до съд или законно представителство, липса на възможност за

изслушване, дискриминационно третиране от страна на съдилищата, явно пристрастни и корумпирани съдии, пълна или необоснована липса на прозрачност в производството, като неуведомяване за производството или мотивите за решението;

- г) дадена мярка е явно произволна по смисъла на член 8.10, параграф 2, буква в), когато е очевидно, че тя не е рационално свързана със законна цел на политиката, например, когато мярката се основава по-скоро на предразсъдъци или предубеждения, отколкото на причина или факт;
- д) за по-голяма яснота се уточнява, че мярка или поредица от мерки представляват „целенасочена дискриминация въз основа на явно неправомерни основания, като пол, раса или религиозни убеждения“ по смисъла на член 8.10, параграф 2, буква г), ако мярката или поредицата от мерки дават възможност на инвеститора да предостави диференцирано третиране на незаконни основания, като пол, раса или религиозни убеждения. Член 8.10, параграф 2, буква г) не може да се тълкува като възпрепятстващ страните да предоставят преференциално третиране с цел насърчаване на равенството между половете или расите или да намират друго решение с оглед на недостатъчното представителство на групите в неравностойно социално-икономическо положение;
- е) решението, че мярка или поредица от мерки представляват „неправомерно третиране на инвеститорите, от рода на принуда, натиск и тормоз“ по смисъла на член 8.10, параграф 2, буква д), изисква установяване на сериозно нарушение от някоя от страните. При вземането на това решение съответните съображения може да включват вредата или заплахата от вреда за инвеститора, като например дали случаите на предполагаем тормоз или принуда са били повторени и продължени, и обосновката за действията на страната, например дали органите са действали в рамките на своите правомощия или дали е имало злоупотреба с власт;
- ж) съгласно член 8.10, параграф 4 създадените у инвеститор конкретни представи може да бъдат взети предвид само доколкото са от значение като фактор за установяване на нарушение на справедливото и равноправно третиране, както е посочено в член 8.10, параграф 2. Не може да възникнат оправдани очаквания от представи, ако предпазлив и информиран инвеститор не би разчитал обосновано на представите при извършване на инвестицията, особено поради факта, че представите не са достатъчно конкретни и недвусмислени и не са имали необходимата степен на формалност, като например тези, направени в писмена форма от компетентния орган на една от страните.

2. Непряко отчуждаване

- а) За по-голяма яснота се уточнява, че непряко отчуждаване може да настъпи само ако инвеститорът е бил напълно лишен от използването, владението и разпореждането със своята инвестиция, сякаш свързаните с това права са престанали да съществуват.
- б) Когато се оценява „продължителността на мярката или серията от мерки“ по смисъла на параграф 2, буква б) от приложение 8-А, следва да се вземе предвид дали отражението върху правото на собственост е временно, като в този случай е малко вероятно това да представлява непряко отчуждаване, или постоянно,

въпреки че самият факт, че мярката е постоянна, не доказва, че е извършено непряко отчуждаване.

- в) „Определените и разумно обосновани очаквания от инвестицията“ в параграф 2, буква в) от приложение 8-А се отнасят до очакванията, които един предпазлив и информиран инвеститор би могъл разумно да има и на които се е основал при извършване на инвестицията. За по-голяма яснота се уточнява, че разумната обоснованост на очакванията на инвеститора зависи, доколкото е уместно, от фактори като това дали правителството е предоставило на инвеститора обвързващи писмени гаранции и естеството и степента на държавното регулиране или потенциала за държавно регулиране в съответния сектор.
- г) Въздействието на мярка или серия от мерки изглежда „явно прекомерно“ по смисъла на параграф 3 от приложение 8-А, ако ясно и очевидно е прекомерно с оглед на преследваните цели на политиката.
- д) За по-голяма яснота се уточнява, че мерките на някоя от страните, които са разработени и се прилагат за защита на законни цели, свързани с общественото благополучие, по параграф 3 от приложение 8-А включват мерки, предприети за борба с изменението на климата или за преодоляване на настоящите или бъдещите последици от него. Такива мерки не представляват непряко отчуждаване, освен ако са явно и очевидно прекомерни с оглед на преследваните цели на политиката.

3. Изменение на климата

- а) Страните потвърждават правото си на приемане на правни разпоредби в обществен интерес за постигане на законните цели на обществената политика, за да се опазва околната среда, както е посочено в член 8.9, параграф 1, включително чрез предприемане на мерки за смекчаване или борба с изменението на климата или за справяне с настоящите или бъдещите последици от него.
- б) При тълкуване на разпоредбите на главата относно инвестициите Съдът надлежно взема предвид ангажиментите на страните по многостранните споразумения в областта на околната среда, включително Парижкото споразумение. По-специално правата и задълженията на страните по глава 8 следва да се тълкуват по начин, който подкрепя способността на страните да изпълняват съответните си ангажименти за намаляване на емисиите на парникови газове, като приемат или запазват в сила на мерки, предназначени и прилагани за смекчаване на изменението на климата или за справяне с настоящите или бъдещите последици от него.

4. Защита на основните интереси в областта на сигурността

Страните потвърждават, че съгласно член 28.6 от ВИТС никоя от разпоредбите на това споразумение не може да се тълкува по начин, възпрепятстващ Канада и Европейския съюз и неговите държави членки да предприемат действие, което една от страните счита за необходимо, за да защитава основните си интереси в областта на сигурността по време на война или друга извънредна ситуация в международните отношения, включително всяка мярка, засягаща инвеститорите или техните инвестиции.

5. Защита на основните права

За по-голяма яснота се уточнява, че правото на страните да предприемат регулаторни мерки за постигане на законните цели на обществената политика, посочени в член 8.9, параграф 1 от ВИТС, включва мерки, предприети за защита на основните права, определени във Всеобщата декларация за правата на човека, съставена в Париж на 10 декември 1948 г.

6. Изчисляване на паричните обезщетения за вреди, произтичащи от искиове на инвеститори

За по-голяма яснота се уточнява, че паричните обезщетения за вреди по член 8.39, параграф 3:

- а) не надвишават загубата или вредата, понесена от инвеститора или, според случая, от местно установеното предприятие, както е оценена към датата на нарушението;
- б) отразяват само загубите или вредите, причинени вследствие от нарушението или произтичащи от него, и
- в) се определят с разумна сигурност и не са спекулативни или хипотетични.

Съдът изчислява паричните обезщетения за вреди само въз основа на твърденията на страните по спора и разглежда, ако е приложимо:

- а) отговорността при съпричиняване на вредата, независимо дали е умишлено или поради небрежност;
- б) липсата на ограничаване или предотвратяване на вредите;
- в) предишни вреди или обезщетение, получено за същата загуба, включително обезщетение, получено по национална схема за обезщетение, или
- г) връщане на имущество или отмяна или изменение на мярката.

Съставено в... на... година.

За Съвместния комитет по ВИТС

Съпредседатели